

Middelen en voornaamste argumenten

In artikel 171, lid 1, van het EG-Verdrag wordt weliswaar geen termijn vastgesteld waarbinnen de uit een arrest van het Hof voortvloeiende verplichtingen door de betrokken lidstaat moeten worden nagekomen, doch hij moet onverwijld met de uitvoering van het arrest beginnen en deze zo spoedig mogelijk afronden. De Bondsrepubliek heeft nagelaten, dwingende maatregelen tot implementatie van artikel 3, lid 1, van Richtlijn 75/440/EEG ⁽²⁾ vast te stellen. Ook heeft zij nog geen organisch actieplan in de zin van artikel 4, lid 2, van de richtlijn en — in de deelstaten — niet voor alle wateren saneringsplannen opgesteld. Tenslotte is zij haar mededelingsverplichting ex artikel 8 van Richtlijn 79/869/EEG ⁽³⁾ van de Raad van 9 oktober 1979 niet nagekomen.

Het verzoek om oplegging van een dwangsom is gebaseerd op artikel 171, lid 2 van het EG-Verdrag. Voor de hoogte van het genoemde bedrag heeft de Commissie de in PB nr. C 242 van 21. 8. 1996 bekendgemaakte berekeningsmethode toegepast. De inbreuk kwalificeert zij als ernstig (coëfficiënt 8/20). De duur van de inbreuk acht de Commissie aanzienlijk (coëfficiënt 2/3). Met het oog op de afschrikkende werking van de gevorderde dwangsom baseert de Commissie zich op een aan de lidstaten meegedeelde berekeningsformule, waarin de relatieve positie van elke lidstaat op het punt van zijn bruto nationaal product en het gewicht van zijn stem in de Raad overeenkomstig artikel 148, lid 2 van het EG-Verdrag tot uiting komt.

⁽¹⁾ Jurispr. 1991, blz. I-5019.

⁽²⁾ PB 1975, L 194, blz. 26.

⁽³⁾ PB nr. L 271 van 29. 10. 1979, blz. 44.

Verzoek van de Pretura Circondariale di Padova van 17 december 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen T. Nalon en Italiaanse Post

(Zaak C-123/97)

(97/C 166/13)

De Pretura Circondariale di Padova heeft bij beschikking van 17 december 1996, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24 maart 1997, in het geding tussen T. Nalon en Italiaanse Post, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikelen 92 en 93 van het Verdrag, meer bepaald over de volgende vragen:

1. Kunnen de vragen betreffende de verenigbaarheid van de nationale wet met de betrokken bepalingen van Gemeenschapsrecht worden opgeworpen en beslecht in het kader van procedures die niet zijn ingeleid door ondernemers die zich kunnen beroepen op belangen waarop de Gemeenschapsregels ter bescherming van de mededinging van toepassing zijn?

2. Vormt de nationale regeling houdende vrijstelling van een overheidsonderneming van de naleving van de voor alle andere ondernemers van de sector geldende privaatrechtelijke algemene regeling inzake arbeidscontracten voor bepaalde duur, een steunmaatregel in de zin van artikel 92 van het EG-Verdrag?

Verzoek van de Vaasan Hovioikeus (Hof van Beroep te Vaasa) van 21 maart 1997 om een prejudiciële beslissing in de aldaar aanhangige hogere voorziening in de strafzaak tegen M. J. Läärä e.a.

(Zaak C-124/97)

(97/C 166/14)

Bij beschikking van 21 maart 1997 (ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 25 maart daaraanvolgend) heeft de Vaasan Hovioikeus (Hof van Beroep te Vaasa) in de aldaar aanhangige hogere voorziening in de strafzaak tegen M. J. Läärä, Cotswold Microsystems Limited en Oy Transatlantic Software Limited, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet het arrest van het Hof van Justitie van de EG van 24 maart 1994 in zaak C-275/92 ⁽¹⁾, Her Majesty's Customs and Excise/G. Schindler en J. Schindler aldus worden uitgelegd, dat de aldaar beslechte zaak geacht wordt overeen te komen met de onderhavige zaak (cf. arrest van het Hof van Justitie van de EG van 6 oktober 1982 in zaak 283/81 ⁽²⁾, Srl Cilfit en Lanificio di Gavardo SpA/Ministry of Health) en dat de bepalingen van het EG-Verdrag in deze zaak op dezelfde wijze moeten worden uitgelegd als in eerstgenoemde zaak?

Voor het geval dat de eerste vraag geheel of ten dele ontkennend wordt beantwoord, stelt de Hovioikeus de navolgende bijkomende vragen:

2. Zijn de in het EG-Verdrag vervatte bepalingen betreffende het vrije verkeer van goederen en diensten (de artikelen 30, 59 en 60) ook van toepassing op speelautomaten als die welke thans in geding zijn?
3. Voor het geval dat de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord:
 - a) Staan de artikelen 30, 59 of 60 van het EG-Verdrag of enig ander artikel eraan in de weg, dat Finland de organisatie van de betrokken speelautomatenactiviteit beperkt door een alleenrecht toe te kennen aan de Raha-automaattiyhdistys, ongeacht het feit dat die beperking op dezelfde wijze nationale en buitenlandse spelorganisatoren treft?
 - b) Geldt voor die beperking een van de in de artikelen 36 en 56 van het EG-Verdrag genoemde rechtvaardigingsgronden op grond van de overwegingen uiteengezet in de Loterijwet of de voorbereidende werken daarvan of op grond van enige andere overweging en kan het voor het beantwoorden van de vraag van belang zijn, hoe groot de